

ת"פ 63897/06/17 - מדינת ישראל נגד אושרי אבוטבול

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 63897-06-17 מדינת ישראל נ' אבוטבול(עציר)

לפני כבוד השופטת יעל פרדלסקי
המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם אושרי אבוטבול (עציר)

גזר דין

1. ביום 25.4.18, לאחר הליך גישור שהתנהל בפני כבוד השופט שאול אבינור, הציגו ב"כ הצדדים הסדר טיעון לפיו הנאשם יחזור מכפירה, יודה בעובדות כתב אישום מתוקן לצורך הסדר טיעון (להלן: "**כתב האישום המתוקן**") ויצרף תיק פלילי (כפר סבא) 31098-04-17. עוד הוסכם, כי ב"כ הצדדים יעתרו במשותף להטיל על הנאשם 70 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי המעצר שריצה הנאשם בתיק נשוא גזר הדין ובחופף לעונשי המאסר שנגזרו על הנאשם בת"פ 9319-10-15 ובת"פ 27543-01-16. עוד הוסכם, כי הצדדים יעתרו להטיל על הנאשם מאסר על תנאי ופיצוי לכל אחד מנפגעי העבירה לשיקול דעת בית משפט, כן הוסכם כי ב"כ הנאשם יעתור להטלת פיצוי סמלי בסך 100 ₪ לכל נפגע עבירה.

2. במסגרת הסדר טיעון חזר הנאשם מכפירה, הודה בכל המיוחס לו בכתב האישום המתוקן והורשע בביצוע עבירות כמפורט להלן:

12 עבירות של התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה או פשע, עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), 13 עבירות של גניבה, עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, 11 עבירות של התחזות לעובד ציבור, עבירה לפי סעיף 283 לחוק העונשין, 38 עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 415 (סיפא) לחוק העונשין, 9 עבירות של עושק, עבירה לפי סעיף 431(1) לחוק העונשין, 14 עבירות של עושק, עבירה לפי סעיף 431(2) לחוק העונשין, 15 עבירות של עושק, עבירה לפי סעיף 431(1)+431(2) לחוק העונשין, 3 עבירות של זיוף, עבירה לפי סעיף 418 (אמצע) לחוק העונשין, 3 עבירות של שימוש במסמך מזויף, עבירה לפי סעיף 420 לחוק העונשין, עבירה של הונאה בכרטיס חיוב, עבירה לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ב-1986, ו-3 עבירות של שימוש במרמה בתחבולה בכוונה להשתמש מתשלום מס ערך מוסף, עבירה לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: "**חוק מע"מ**").

בנוסף צירף הנאשם ת"פ (כפר סבא) 31098-04-17 והורשע על יסוד הודאתו בכל המיוחס לו בכתב האישום בביצוע עבירה של התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה או פשע, עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין ובביצוע עבירת גניבה, עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

3. בתמצית אציין, כי כתב האישום המתוקן כולל 43 אישומים. מהחלק הכללי לעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי בין השנים 2015-2017 (להלן: "**התקופה הרלבנטית**") עסק הנאשם במתן שירותי אינסטלציה על אף שלא היה לו כל ניסיון או ידע בתחום זה. עוד עולה, כי הנאשם פעל בדרכי תחבולה מתוחכמות על מנת לגבות כספים במזומן ושיקים מלקוחות, רבים מהם קשישים, שלא כדון, וכן לגנוב מביתם פריטים יקרי ערך ושיקים.

מאישומים 1-12 עולה, כי בתקופה הרלוונטית פעל הנאשם בדרכי עורמה ותחבולה, והתפרץ לבתיהם של קשישים, תוך יצירת מצגים כוזבים לגבי זהותו כעובד ציבור, במטרה לגנוב מהם פריטים יקרי ערך ולקבל מהם במרמה כספים ושיקים בסכומים של אלפי שקלים, שלא כדון כמפורט להלן:

מעובדות אישום 1 עולה, כי ביום 30.6.16 או בסמוך לכך הגיע הנאשם יחד עם אברהם חיים חן לביתה של גברת מיכל ברכות ילדית 1942, והציג מצג שווא לפיו הם עובדי תאגיד המים "מי אביבים" וכי הגיעו לביתה בשל ניצול מים חריג בדירתה. בנסיבות אלו הם נכנסו לביתה של גברת ברכות וקיבלו במרמה בנסיבות מחמירות עבור תיקון תקלה שהוצגה בכזב שיקים בסך של 18,300 ₪.

מעובדות אישום 2 עולה, כי ביום 1.12.16 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם לביתה של גברת קלודין לוי ילדית 1934, הזדהה כחשמלאי, צילם את תעודת הזהות שלה וקיבל במרמה בנסיבות מחמירות עבור תיקון תקלה שהוצגה בכזב, שיקים בסכום של 6,300 ₪.

מעובדות אישום 3 עולה, כי ביום 22.3.17 התקשר הנאשם או אחר מטעמו שזהותו אינה ידועה במדויק למאשימה, לגברת רבקה ויינברג ילדית 1941, והזדהה כעובד תאגיד המים "מי הרצליה". במהלך שיחת הטלפון עם גברת ויינברג הציג הנאשם או האחר מטעמו בכזב, כי קיימת בביתה נזילת מים חמורה, והציע לשלוח נציג לביתה לבדיקת התקלה. בהמשך הנאשם הגיע לביתה של גברת ויינברג, הציג עצמו כעובד תאגיד המים "מי הרצליה", ותוך שהסתובב בביתה וביקש ממנה להישאר במטבח על מנת לבצע את הבדיקה, גנב מגברת ויינברג כסף מזומן בסכום של 300 ₪.

מעובדות אישום 4 עולה, כי ביום 15.3.17 התקשר הנאשם או אחר מטעמו שזהותו אינה ידועה במדויק למאשימה, לגברת חנה הופרט ילדית 1934, והזדהה כעובד חברת חשמל. במהלך שיחת הטלפון הנאשם או האחר מטעמו הציג בכזב כי נמצאה תקלה בתשתית החשמל בביתה. בהמשך הגיע הנאשם לביתה, והציג בכזב כי הוא מתקן את התקלה הנ"ל. בעבור תיקון התקלה קיבל הנאשם במרמה בנסיבות מחמירות שיקים וכסף מזומן בסכום של 3,800 ₪, בנוסף גנב הנאשם מביתה של גברת הופרט פנקס שיקים.

מעובדות אישום 5 עולה, כי ביום 27.3.17 התקשר הנאשם או אחר מטעמו שזהותו אינה ידועה במדויק למאשימה, לגברת רות מנור ילדית 1940, והזדהה כעובד תאגיד מים "מי שרונים". במהלך שיחת הטלפון הנאשם או האחר מטעמו הציג בכזב, כי בבדיקת שעון המים נמצאה כי קיימת נזילה חמורה בביתה והציע לשלוח טכנאי לבדוק את מקור הנזילה. בהמשך הגיע הנאשם לביתה של גברת מנור וגנב ארנק שהיו בו 470 ₪, כרטיס אשראי, פנקס שיקים, תעודת זהות, רישיון נהיגה ופנקס אישי.

מעובדות אישום 6 עולה, כי ביום 28.3.17 התקשר הנאשם או אחר מטעמו שזהותו אינה ידועה במדויק למאשימה, לגברת רות רוזנברג ילדית 1936, והזדהה כעובד תאגיד המים "מי אביבים". במהלך שיחת הטלפון,

הנאשם או האחר מטעמו הציג בכזב כי יש נזילה חמורה בצנרת ויגיע טכנאי לביתה לבדוק את התקלה. בהמשך הגיע הנאשם לביתהשל גברת רזנברג עם אסף שמואלי, והציג בכזב כי הוא קבלן משנה של תאגיד המים "מי אביבים", וציין כי יש נזילה בקיר ושהוא יתקן את התקלה. בנסיבות אלו הציג הנאשם בכזב כי הוא מתקן את התקלה, ביקש מגברת רזנברג להמתין במרפסת ביתה, וגנב מביתה כרטיס אשראי, כרטיס כספומט ו-200 ₪ במזומן מתיקה. בנוסף, קיבלו בצוותא הנאשם ואסף שמואלי במרמה בנסיבות חמורות עבור תיקון התקלה שהוצגה בכזב שיק בסך 2,275 ₪.

מעובדות אישום 7 עולה, כי ביום 29.3.17 התקשר הנאשם או אחר מטעמו שזהותו אינה ידועה במדויק למאשימה, לגברת רבקה פינס ילדית 1933, והזדהה כעובד תאגיד המים "מי אביבים". במהלך שיחת הטלפון הנאשם או האחר מטעמו הציג בכזב כי קיימת נזילת מים חריגה בביתה, והנאשם או האחר הציע לשלוח טכנאי לבדיקת התקלה. בהמשך, הגיע הנאשם לביתה והציג בכזב, כי הוא קבלן משנה של תאגיד המים "מי אביבים" וכי קיים פיצוץ בצינור הראשי בביתה וניתן לתקן את התקלה. בעבור תיקון התקלה שהוצגה בכזב קיבל הנאשם במרמה בנסיבות מחמירות שיקים וכסף מזומן בסכום של 5,400 ₪.

מעובדות אישום 8 עולה, כי ביום 28.3.17 התקשר הנאשם או אחר מטעמו, שזהותו אינה ידועה במדויק למאשימה, לגברת שרה כץ ילדית 1940, והזדהה כעובד תאגיד המים "מי אביבים". במהלך שיחת הטלפון, הנאשם או האחר מטעמו הציג בכזב כי קיימת צריכת מים חריגה בביתה, והנאשם או האחר הציע לשלוח נציג לבדיקת התקלה. בהמשך הגיע הנאשם לביתה של גברת כץ, והציג בכזב כי יש להשתמש בגז לאיתור התקלה. עוד עולה, כי הנאשם הציג בכזב כי הוא מאתר את התקלה וביקש מגברת כץ לחכות בסלון ביתה. בנסיבות אלו גנב הנאשם מביתה של גברת כץ 4 טבעות.

מעובדות אישום 9 עולה, כי ביום 23.3.17 התקשר הנאשם או אחר מטעמו שזהותו אינה ידועה במדויק למאשימה, לגברת רות שולמן ילדית 1938, והזדהה כעובד תאגיד המים "מי אביבים". במהלך שיחת הטלפון הנאשם או האחר מטעמו הציג בכזב, כי התגלה פיצוץ בצינור הראשי וישלח נציג לבדיקת התקלה. בהמשך הגיע הנאשם לביתה של הגברת שולמן והציג בכזב, כי קיימת דליפה גדולה מתחת לקרקע, כשלצורך תיקון התקלה הזמין אחר מטעמו לביתה. בהמשך, הנאשם בעצמו או בצוותא עם האחר הציג בכזב כי הוא מתקן את התקלה ובהזדמנות זאת גנב מביתה 2 טבעות, שרשרת ושעון. עוד עולה, כי בעבור תיקון התקלה שהוצגה בכזב לגברת שולמן קיבל הנאשם בעצמו או בצוותא עם האחר במרמה בנסיבות מחמירות, שיקים וכסף מזומן בסכום של 8,900 ₪.

מעובדות אישום 10 עולה, כי ביום 2.4.17 התקשר הנאשם או אחר מטעמו לגברת רחל לזין ילדית 1922, והזדהה כעובד תאגיד המים "מי אביבים". במהלך שיחת הטלפון, הנאשם או האחר מטעמו הציג בכזב כי קיימת נזילה גדולה בביתה, ושהוא יגיע לבדוק את התקלה. בהמשך, הגיע הנאשם לביתה של גברת לזין, וטען בכזב כי יש להזמין לשם תיקון התקלה אחד משני אינסטלטורים, תוך שציין מספרי טלפון. עוד עולה, כי הנאשם הציג בכזב כי ישנו אינסטלטור שמתקן את התקלה מחוץ לביתה של הגברת לזין, ובהמשך גנב מביתה שרשרת זהב לבן, תליון מזהב עם אבן כחולה, עגילים מכסף, תליון מזהב בצורה של ספר תורה ושרשרת פנינים.

מעובדות אישום 11 עולה, כי ביום 7.5.17 התקשר הנאשם או אחר מטעמו שזהותו אינה ידועה במדויק למאשימה, לרבקה וחנוך איזנפלד ילידי 1942 ו-1945, והזדהה כעובד תאגיד המים "מי שקמה". במהלך שיחת הטלפון, הנאשם או האחר מטעמו הציג בכזב כי קיימת נזילת מים וצריכת מים חריגה, והמליצו על אינסטלטור לתיקון התקלה. בהמשך הגיע הנאשם לביתם של רבקה וחנוך איזנפלד והציג בכזב כי הוא מתקן את התקלה וכי

רבקה וחנוך איזנפלד, יוכלו לקבל זיכוי מתאגיד המים "מי השקמה". עבור תיקון התקלה שהוצגה בכזב קיבל הנאשם במרמה בנסיבות מחמירות שיקים וכסף מזומן בסכום של 6,500 ₪.

מעובדות אישום 12 עולה, כי ביום 1.5.17 התקשר הנאשם או אחר מטעמו שזהותו אינה ידועה במדויק למאשימה, לגברת לאה רוזן והתחזה לעובד עירייה. במהלך שיחת הטלפון, הנאשם או האחר מטעמו הציג בכזב כי קיימת צריכת מים חריגה בביתה, ועליה להזמין אינסטלטור באופן מיידי, וכן הציע לה אינסטלטור ומסר לה את פרטי האינסטלטור הנ"ל. בהמשך, הנאשם או האחר מטעמו שזהותו אינה ידועה למאשימה הגיעה לביתה של הגברת רוזן והציג בכזב, כי יש שבר בצינור הראשי וניתן לתקנו, וכן הציג כי הוא מתקן את התקלה. בעבור תיקון התקלה שהוצגה בכזב לגברת רוזן קיבל הנאשם בעצמו או בצוותא עם האחר, במרמה בנסיבות מחמירות שיקים וכסף מזומן בסכום של 6,500 ₪.

מהחלק הכללי ומאישומים 13-42 לכתב האישום המתוקן עולה כי בין השנים 2010-2017 ניהלו רן לחיאני (להלן: "לחיאני") ואריאל ברוכים (להלן: "ברוכים") עסק אינסטלציה אשר התבסס על פרסום רחב היקף, מרמה ועושק של לקוחות, תוך יצירת מצגים כוזבים לגבי זהותם וזהות קבלני המשנה עמם עבדו, כאשר העבודה נעשתה בדרכי תחבולה ומרמה על מנת להטעות את לקוחותיהם (להלן: "עסק האינסטלציה"). עוד עולה, כי בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, שימש הנאשם קבלן משנה מרכזי בעסק האינסטלציה ופעל בצוותא עם לחיאני וברוכים בדרכים מתוחכמות, על מנת לקבל כספים ושיקים במרמה מלקוחות עסק האינסטלציה, רבים מהם קשישים, תוך ניצול גילם, חוסר ניסיונם וחולשתם. בנסיבות אלו, הנאשם אשר פעל כקבלן משנה מרכזי בעסק האינסטלציה, נתן מענה לקריאות שירות של לקוחות העסק כאשר הוא חסר כל ניסיון וידע כאינסטלטור, תוך שימוש בשמות בדויים והצגת מצגי שווא בנוגע לתקלות הקיימות בדירות הלקוחות ואופן הטיפול בהם, כשבמרבית המקרים הנאשם כלל לא תיקן את התקלות ולקוחות עסק אינסטלציה נאלצו להזמין אינסטלטור נוסף. עוד עולה, כי בשנים 2016-2017, הקים הנאשם עסק נפרד (להלן: "העסק העצמאי") במסגרתו פעל באותן דרכי מרמה מול לקוחותיו, רבים מהם קשישים. כן עולה כי הנאשם גנב מבתי לקוחות של עסק האינסטלציה ושל העסק העצמאי תכשיטים יקרי ערך, כרטיסי אשראי, מזומן ושיקים, וכן צילם פרטי כרטיס האשראי ותעודות הזהות של לקוחות, וזייף שיקים בחתימתם כמפורט להלן:

מעובדות אישום 13 עולה, כי ביום 4.2.16 התקשרה שחקנית קשישה אשר הזדהתה בשם אריקה לוי למספר טלפון השייך לעסק האינסטלציה וביקשה להזמין אינסטלטור לתקן תקלה בדירתה בקרית אונו. בהמשך הגיעו הנאשם ולחיאני לדירה בקרית אונו, הנאשם הציג מצג שווא כיצד יש לתקן את התקלה. בעבור תיקון התקלה קיבל הנאשם במרמה בנסיבות מחמירות כסף מזומן בסכום של 7,800 ש"ח, סכום הגבוה במידה רבה מהסכום המקובל בעבור תיקון התקלה בדירה, ותוך ניצול גילה, מצוקתה וחוסר ניסיונה של גברת לוי.

מעובדות אישום 14 עולה, כי ביום 19.1.16 התקשרה גברת שירלי אפרתי ילדת 1958 למספר טלפון השייך לעסק האינסטלציה וביקשה להזמין אינסטלטור לתקן תקלה בבית אמה בגבעתיים. הנאשם הגיע לבית אמה של גברת אפרתי, והציג מצג שווא לפיו על מנת לתקן את התקלה יש לשלם חומר מסוים, וכי עלות התיקון 6,000 ₪. בעבור תיקון התקלה הנ"ל קיבל הנאשם במרמה בנסיבות מחמירות שיקים וכסף מזומן בסכום של 6,000 ₪, סכום הגבוה במידה רבה מהסכום המקובל בעבור תיקון תקלה מסוג זה, ותוך שניצל את גילה של אמה של גברת אפרתי ואת מצוקתן של השתיים וחוסר הבנתן.

מעובדות אישום 15 עולה, כי בחודש פברואר 2015, במועד אשר אינו ידוע במדויק למאשימה, התקשר מר פישל

פליקס יליד 1933, למספר טלפון השייך לעסק האינסטלציה וביקש להזמין אינסטלטור לביתו לתקן תקלה. הנאשם הגיע לביתו של מר פליקס והציג מצג שווא לפיו על מנת לתקן את התקלה הנ"ל יש להשתמש בין היתר במחשב, וכי עלות הטיפול הינה 5,500 ₪. באותן נסיבות גנב הנאשם מביתו של מר פליקס שעון יד מצופה זהב, וקיבל במרמה בנסיבות מחמירות בעבור תיקון התקלה כסף מזומן בסכום של 5,500 ₪, סכום הגבוה במידה רבה מהסכום המקובל בעבור תיקון תקלה מסוג זה, זאת תוך ניצול גילו, חוסר ניסיונו ומצוקתו של מר פליקס.

מעובדות אישום 16 עולה, כי ביום 3.6.16 התקשרה גברת עדנה מויאל ילידת 1944, למספר טלפון השייך לעסק האינסטלציה וביקשה להזמין אינסטלטור לביתה לתיקון תקלה. בהמשך, הנאשם הגיע לביתה והציג מצג שווא לפיו הוא תיקן את התקלה, בין היתר באמצעות מחשב. בעבור תיקון התקלה קיבל הנאשם במרמה בנסיבות מחמירות שיקים וכסף מזומן בסכום של 14,000 ₪, סכום הגבוה במידה רבה מהסכום המקובל בעבור תיקון תקלה מסוג זה, תוך ניצול גילה, חוסר ניסיונה ומצוקתה של הגברת מויאל. עוד עולה, כי למחרת גילתה הגברת מויאל כי התקלה לא תוקנה.

מעובדות אישום 17 עולה, כי ביום 15.5.16 התקשר מר בנימין נמני יליד 1931, למספר טלפון השייך לעסק האינסטלציה וביקש להזמין אינסטלטור לביתו לתיקון תקלה. הנאשם הגיע לביתו של מר נמני והציג מצג שווא לפיו על מנת לתקן את התקלה יש לבצע טיפול בגז עם חומר רעיל, וכי כך הוא עשה. בעבור תיקון התקלה קיבל הנאשם במרמה בנסיבות מחמירות שיקים וכסף מזומן בסכום של 7,000 ₪, סכום הגבוה במידה רבה מהסכום המקובל בעבור תיקון תקלה מסוג זה, ותוך ניצול גילו, חוסר ניסיונו ומצוקתו של מר נמני. עוד עולה, כי כעבור מספר שעות גילה מר נמני כי התקלה לא תוקנה.

מעובדות אישום 18 עולה, כי בחודש מאי 2015 או בסמוך לכך, במועד שאינו ידוע למאשימה, התקשרה גברת נאוה הורוביץ ילידת 1958, למספר טלפון השייך לעסק האינסטלציה וביקשה להזמין אינסטלטור לביתה לתיקון תקלה. בהמשך, הגיע הנאשם לביתה והציג מצג שווא לפיו יש פיצוץ בצנרת, וביכולתו לתקן את התקלה בשיטה חדשנית, וכי כך הוא עשה. בעבור תיקון התקלה קיבל הנאשם במרמה בנסיבות מחמירות 2 שיקים בסכום של 9,350 ₪, סכום הגבוה במידה רבה מהסכום המקובל בעבור תיקון תקלה מסוג זה, תוך ניצול חוסר ניסיונה ומצוקתה של גברת הורוביץ.

מעובדות אישום 19 עולה, כי ביום 4.7.16 התקשרה גברת עדנה יגרמן ילידת 1938, למספר טלפון השייך לעסק האינסטלציה וביקשה להזמין אינסטלטור לביתה לתיקון תקלה. בהמשך הגיע הנאשם לביתה והציג מצג שווא לפיו יש פיצוץ בצנרת וביכולתו לתקן את התקלה בשיטה של שימוש במכשיר אלקטרוני, וכי כך הוא עשה. בעבור תיקון התקלה קיבל הנאשם במרמה בנסיבות מחמירות שיקים וכסף מזומן בסכום של 12,000 ₪, סכום הגבוה במידה רבה מהסכום המקובל בעבור תיקון תקלה מסוג זה, תוך ניצול גילה, חוסר ניסיונה ומצוקתה של הגברת יגרמן.

מעובדות אישום 20 עולה, כי ביום 29.7.16 התקשרה גברת צביה יצחקי ילידת 1938, למספר טלפון השייך לעסק האינסטלציה וביקשה להזמין אינסטלטור לביתה לתיקון תקלה. בהמשך, הגיע הנאשם לביתה והציג מצג שווא לפיו יש צורך לצפות את צנרת ביתה בטפולן וכן כי ביצע צילום טרמי והחליף צנרת. בעבור תיקון התקלה קיבל הנאשם במרמה בנסיבות מחמירות שיקים בסכום של 18,000 ₪, סכום הגבוה במידה רבה מהסכום המקובל בעבור תיקון תקלה מסוג זה, תוך ניצול גילה, חוסר ניסיונה ומצוקתה של הגברת יצחקי. עוד עולה, כי כעבור זמן מה גילתה גברת יצחקי כי התקלה לא תוקנה.

מעובדות אישום 21 עולה, כי ביום 12.12.16 התקשרה גברת עליזה עמיצור ילדת 1934, למספר טלפון השייך לעסק האינסטלציה וביקשה להזמין אינסטלטור לביתה לתיקון תקלה. בהמשך, הגיע הנאשם לביתה והציג מצג שווא לפיו יש צורך לבצע ציפוי טפולן לצינורות על מנת לתקן את התקלה הנ"ל. בעבור תיקון התקלה קיבל הנאשם במרמה בנסיבות מחמירות שיקים בסכום של ₪ 8,600, סכום הגבוה במידה רבה מהסכום המקובל בעבור תיקון תקלה מסוג זה, תוך ניצול גילה, חוסר ניסיונה ומצוקתה של הגברת עמיצור. עוד עולה, כי כעבור שעה גילתה גברת עמיצור כי התקלה לא תוקנה.

מעובדות אישום 22 עולה, כי ביום 13.3.16 התקשרו אהוד מנור יליד 1961 ואשתו מוניה, למספר טלפון השייך לעסק האינסטלציה וביקשו להזמין אינסטלטור לביתם לתיקון תקלה. בהמשך, הגיע הנאשם לביתם והציג מצג שווא לפיו, יש צורך להשתמש בחומר מסוכן ולהחליף את כל האינסטלציה בביתם על מנת לתקן את התקלה, וכי עלות התיקון 42,000 ₪. בעבור תיקון התקלה קיבל הנאשם במרמה בנסיבות מחמירות שיקים וכסף מזומן בסכום של 42,000 ₪, סכום הגבוה במידה רבה מהסכום המקובל בעבור תיקון תקלה מסוג זה, תוך ניצול חוסר ניסיונם ומצוקתם של בני הזוג מנור.

מעובדות אישום 23 עולה, כי ביום 2.9.16 התקשרה גברת בינונידה בכר ילדת 1933 למספר טלפון השייך לעסק האינסטלציה וביקשה להזמין אינסטלטור לביתה לתיקון תקלה. בהמשך, הגיע הנאשם לביתה והציג מצג שווא לפיו הוא מתקן את התקלה וכי יחזור לביתה להשלים את תיקון התקלה הנ"ל בעוד מספר ימים. בעבור תיקון התקלה שלא תוקנה קיבל הנאשם במרמה בנסיבות מחמירות שיקים בסכום של ₪ 8,500, סכום הגבוה במידה רבה מהסכום המקובל בעבור תיקון תקלה מסוג זה, תוך ניצול גילה, חולשתה, חוסר ניסיונה ומצוקתה של הגברת בכר.

מעובדות אישום 24 עולה, כי בחודש מאי 2016 התקשרה גברת ענת פאס ילדת 1960, וביקשה להזמין אינסטלטור בשם ועד בית לתקן תקלה בבניין. בהמשך, הגיע הנאשם לביתה של גברת פאס, הציג מצג שווא לפיו על מנת לתקן את התקלה יש לבצע הלחמה מיוחדת בצינור באמצעות מכונה, וכי הוא מתקן את התקלה. בעבור תיקון התקלה, כשהעבודה לא הושלמה, קיבל הנאשם במרמה בנסיבות מחמירות שיקים בסכום של ₪ 15,000, סכום הגבוה במידה רבה מהסכום המקובל בעבור תיקון תקלה מסוג זה, תוך ניצול חוסר ניסיונה ומצוקתה של הגברת פאס.

מעובדות אישום 25 עולה, כי ביום 5.1.16 התקשר מר הנרי נחמיה פרידל יליד 1951, למספר טלפון השייך לעסק האינסטלציה וביקש להזמין אינסטלטור לביתו לתיקון תקלה. בהמשך, הגיע הנאשם לביתו והציג מצג שווא לפיו, על מנת לתקן את התקלה יש לבצע החלפה של צנרת הבית וניתן לעשות זאת באמצעות מחשב וציד אלקטרוני. בעבור תיקון התקלה, שלא תוקנה, קיבל הנאשם שיקים בסכום של ₪ 14,450, סכום הגבוה במידה רבה מהסכום המקובל בעבור תיקון תקלה מסוג זה, תוך ניצול חוסר ניסיונו ומצוקתו של מר פרידל.

עוד עולה, כי הנאשם גנב מביתו של מר פרידל שיק ריק, חתם עליו בשם פרידל ללא סמכות כדן ובאופן העשוי להיחזות כאילו נחתם על ידי מר פרידל בסכום של ₪ 13,800. בהמשך פדה הנאשם את השיק הנ"ל מחשבוננו של מר פרידל בידועו שהשיק מזויף.

מעובדות אישום 26 עולה, כי ביום 2.1.17 התקשרה גברת ציונה הירש שמי ילדת 1939 למספר טלפון השייך לעסק האינסטלציה וביקשה להזמין אינסטלטור לביתה לתיקון תקלה. בהמשך, הגיע הנאשם לביתה והציג מצג

שווא לפיו, על מנת לתקן את התקלה יש לבצע טיפול בטפולן לצנרת, וכי ביצע ציפוי קו והשחלת צנרת. עוד עולה, כי הנאשם ביקש מגברת הירש שמי לצאת מביתה ולהסתכל בשעון המים, ובנסיבות אלו צילם את תעודת הזהות שלה ואת כרטיס האשראי שלה ללא רשותה. בעבור תיקון התקלה קיבל הנאשם שיק בסך של 16,700 ₪, סכום הגבוה במידה רבה מהסכום המקובל בעבור תיקון תקלה מסוג זה, תוך ניצול גילה, חולשתה, חוסר ניסיונה ומצוקתה של הגברת הירש שמי.

מעובדות אישום 27 עולה, כי ביום 16.1.17 התקשרה גברת אביבה סרנט ילדת 1928 למספר טלפון השייך לעסק האינסטלציה וביקשה להזמין אינסטלטור לביתה לתיקון תקלה. בהמשך הגיע הנאשם לביתה והציג מצג שווא לפיו, על מנת לתקן את התקלה הוא החדיר חומר לצנרת, וכי עלות התיקון היא 80,000 ₪. בעבור תיקון התקלה דרש וקיבל הנאשם מגברת סרנט כסף מזומן בסכום של כ-6,300 ₪, בטענה כי הכסף משמש לרכישת חומרים וציוד, ולהזמנת חשמלאי לביצוע הארקה. בעבור תיקון התקלה, אריה- בעלה של גברת סרנט, החל לרשום עבור הנאשם שיק בסך 20,000 ₪. בנסיבות אלו, במהלך דין ודברים בין מר סרנט לנאשם, גנב הנאשם את השיק מידי של מר סרנט, על ידי כך שחטף אותו מידי. עוד עולה, כי התקלה לא תוקנה והנאשם השאיר צנרת חשופה. במעשיו ניצל הנאשם את גילם, חולשתם, חוסר ניסיונם ומצוקתם של בני הזוג סרנט.

מעובדות אישום 28 עולה, כי ביום 21.1.17 התקשר מר מאיר מוזס יליד 1932, למספר טלפון השייך לעסק האינסטלציה וביקש להזמין אינסטלטור לביתו לתיקון תקלה. הנאשם הגיע לביתו של מר מוזס והציג מצג שווא לפיו על מנת לתקן את התקלה יש לבצע טיפול מסוים. בעבור תיקון התקלה קיבל הנאשם כסף מזומן בסכום של 18,000 ₪, סכום הגבוה במידה רבה מהסכום המקובל בעבור תיקון תקלה מסוג זה, תוך ניצול גילו, חוסר ניסיונו ומצוקתו של מר מוזס.

מעובדות אישום 29 עולה, כי ביום 16.9.16 התקשרה גברת דבורה אלרן ילדת 1941, למספר טלפון השייך לעסק האינסטלציה וביקשה להזמין אינסטלטור לביתה לתיקון תקלה. בהמשך, הגיע הנאשם לביתה והציג מצג שווא לפיו, על מנת לתקן את התקלה יש לבצע טיפול מסוים.

בנוסף התקשר הנאשם מביתה לברוכים, והשניים הציגו מצג שווא לפיו, ברוכים בדק את פוליסת הביטוח שלה ומצא שאינה מכסה את הנזק הנ"ל. עוד עולה, כי הנאשם ביקש מגברת אלרן ומבעלה יליד 1940 שלא יפתחו את המים לשעתיים. בעבור תיקון התקלה, שלא תוקנה, קיבל הנאשם שיק בסך של 2,300 ₪, סכום הגבוה במידה רבה מהסכום המקובל בעבור תיקון תקלה מסוג זה, תוך ניצול חוסר ניסיונם ומצוקתם של בני הזוג אלרן.

מעובדות אישום 30 עולה, כי ביום 10.5.16 התקשרה גברת מיכל בן נפתלי ילדת 1963 למספר טלפון השייך לעסק האינסטלציה וביקשה להזמין אינסטלטור לביתה לתיקון תקלה. בהמשך, הגיע הנאשם לביתה והציג מצג שווא לפיו על מנת לתקן את התקלה יש לבצע טיפול מסוים.

בעבור תיקון התקלה קיבל הנאשם שיק בסך של 18,000 ₪, סכום הגבוה במידה רבה מהסכום המקובל בעבור תיקון תקלה מסוג זה, ותוך ניצול חוסר ניסיונה, חולשתה ומצוקתה של הגברת בן נפתלי.

מעובדות אישום 31 עולה, כי ביום 23.9.16 התקשרה גברת רות בן דוד ילדת 1943 למספר טלפון השייך לעסק אינסטלציה וביקשה להזמין אינסטלטור לתיקון תקלה בדירה אותה היא משכירה לדיירת בשם סטלה. בהמשך, הגיע הנאשם לדירה בה מתגוררת סטלה והציג מצג שווא לפיו, על מנת לתקן את התקלה יש לבצע טיפול מסוים. בעבור

תיקון התקלה, שלא תוקנה, קיבל הנאשם כסף מזומן בסכום של 2,000 ₪, סכום הגבוה במידה רבה מהסכום המקובל בעבור תיקון תקלה מסוג זה, תוך ניצול חוסר ניסיון חולשתן ומצוקתן של הגברת בן דוד וסטלה.

מעובדות אישום 32 עולה, כי ביום 8.6.16 התקשרה גברת לאה נחומי למספר טלפון השייך לעסק האינסטלציה וביקשה להזמין אינסטלטור לתיקון תקלה בביתם. הנאשם הגיע לביתם של בני הזוג נחומי והציג מצג שווא כיצד לתקן את התקלה ואת עלות החומרים שקנה על מנת לתקן את התקלה. בעבור תיקון התקלה קיבל הנאשם שיקים וכסף מזומן בסכום של 50,000 ₪, סכום הגבוה במידה רבה מהסכום המקובל בעבור תיקון תקלה מסוג זה, תוך ניצול חוסר ניסיונה, חולשתה ומצוקתה של הגברת נחומי.

מעובדות אישום 33 עולה, כי ביום 20.10.16 התקשרה גברת חנה נתיב ילדית 1942, למספר טלפון השייך לעסק האינסטלציה וביקשה להזמין אינסטלטור לתיקון תקלה בביתה. הנאשם הגיע לביתה והציג מצג שווא כיצד לתקן את התקלה. בעבור תיקון התקלה קיבל הנאשם שיקים וכסף מזומן בסכום של 6,000 ₪, סכום הגבוה במידה רבה מהסכום המקובל בעבור תיקון תקלה מסוג זה, תוך ניצול חוסר ניסיונה, גילה ומצוקתה של הגברת נתיב.

מעובדות אישום 34 עולה, כי ביום 16.6.16 התקשרה גברת רחל קייזר ילדית 1949, למספר טלפון השייך לעסק האינסטלציה וביקשה להזמין אינסטלטור לבניין בו היא גרה, ומשמשת כוועד הבית, לצורך תיקון תקלה. בהמשך הגיע הנאשם לביתה והציג מצג שווא לפיו, על מנת לתקן את התקלה יש לבצע טיפול מסוים. בעבור תיקון התקלה, שלא תוקנה, קיבל הנאשם שיקים בסכום של 32,000 ₪, סכום הגבוה במידה רבה מהסכום המקובל בעבור תיקון תקלה מסוג זה, תוך ניצול גילה, חולשתה, חוסר ניסיונה ומצוקתה של הגברת קייזר.

מעובדות אישום 35 עולה, כי ביום 27.6.16 התקשרה גברת נאוה פישפלד ילדית 1955, למספר טלפון השייך לעסק האינסטלציה וביקשה להזמין אינסטלטור לתיקון התקלה בגלריה אשר בבעלותה המשותפת יחד עם גברת רחל דזנצרק. בהמשך, הגיע הנאשם לגלריה והציג מצג שווא בפני גברת רחל דזנצרק ובתה ילדית 1950 לפיו, על מנת לתקן את התקלה יש לבצע טיפול מסוים. בעבור תיקון התקלה, שלא תוקנה, קיבל הנאשם שיקים בסכום של 12,000 ₪, סכום הגבוה במידה רבה מהסכום המקובל בעבור תיקון תקלה מסוג זה, תוך ניצול גילם, חולשתם, חוסר ניסיונם ומצוקתם של גברת פישפלד וגברת דזנצרק.

מעובדות אישום 36 עולה, כי ביום 23.4.16 התקשר מר מוריס סדוביץ יליד 1941 למספר טלפון השייך לעסק האינסטלציה וביקש להזמין אינסטלטור לביתו לתיקון תקלה. הנאשם הגיע לביתו של מר סדוביץ והציג מצג שווא לפיו על מנת לתקן את התקלה יש לבצע טיפול מסוים. בעבור תיקון התקלה קיבל הנאשם שיקים וכסף מזומן בסכום של 18,900 ₪, סכום הגבוה במידה רבה מהסכום המקובל בעבור תיקון תקלה מסוג זה, תוך ניצול גילו, חוסר ניסיונו ומצוקתו של מר סדוביץ. עוד עולה מעובדות כתב האישום, כי ביום 24.4.16 גילה מר סדוביץ, כי ישנה נזילה ממדיח הכלים.

מעובדות אישום 37 עולה, כי ביום 9.12.16 התקשרה גברת אירנה אירית אבירם ילדית 1937, למספר טלפון השייך לעסק האינסטלציה וביקשה להזמין אינסטלטור לתיקון תקלה בביתה. הנאשם הגיע לביתה והציג מצג שווא כיצד לתקן את התקלה. בעבור תיקון התקלה קיבל הנאשם שיקים בסכום של 6,840 ₪, סכום הגבוה במידה רבה מהסכום המקובל בעבור תיקון תקלה מסוג זה, תוך ניצול חוסר ניסיונה, גילה ומצוקתה של הגברת אבירם.

מעובדות אישום 38 עולה, כי בחודש ינואר 2016 או במועד סמוך לכך, שאינו ידוע למאשימה, התקשרה גברת

עינת עמית ילידת 1962 למספר טלפונים השייכים לעסק האינסטלציה, וביקשה להזמין אינסטלטור לתיקון תקלה בבית בו היא מתגוררת עם בן זוגה איתן ארז. הנאשם הגיע לביתם והציג מצג שווא כיצד לתקן את התקלה. בעבור תיקון התקלה קיבל הנאשם שיקים בסכום של 1,700 ₪, סכום הגבוה במידה רבה מהסכום המקובל בעבור תיקון תקלה מסוג זה, תוך ניצול חוסר ניסיונה ומצוקתה של הגברת אבירם. עוד עולה, כי למחרת גילתה גברת אבירם כי התקלה לא תוקנה.

מעובדות אישום 39 עולה, כי ביום 29.5.16 או בסמוך לכך התקשרה גברת חיה יקובוביץ ילידת 1949, למספר טלפון של אינסטלטור שהיה רשום על "מגנט" שהיה ברשותה, וביקשה להזמין אינסטלטור לתיקון תקלה בביתה. הנאשם הגיע לביתה והציג מצג שווא כיצד לתקן את התקלה ואת עלות התיקון. בעבור תיקון התקלה קיבל הנאשם כסף בהעברה בנקאית בסכום של 30,000 ₪ סכום הגבוה במידה רבה מהסכום המקובל בעבור תיקון תקלה מסוג זה, תוך ניצול חוסר ניסיונה ומצוקתה של הגברת יקובוביץ.

מעובדות אישום 40 עולה, כי בחודש אוקטובר 2016, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, התקשר מר דוד אפיק יליד 1934, למספר טלפון של אינסטלטור הרשום על "מגנט" שהיה ברשותו וביקש להזמין אינסטלטור לתיקון תקלה בביתו. הנאשם הגיע לביתו והציג מצג שווא כיצד יש לתקן את התקלה, ושהוא מתקן את התקלה, בעוד שלא ביצע כל עבודה לתיקון התקלה. בעבור תיקון התקלה קיבל הנאשם שיקים בסכום של 33,000 ₪, סכום הגבוה במידה רבה מהסכום המקובל בעבור תיקון תקלה מסוג זה, תוך ניצול חוסר ניסיונו, גילו ומצוקתו של מר אפיק. עוד עולה, כי הנאשם לא תיקן את התקלה, ובעת ששהה בביתו של מר אפיק גנב שרשרת זהב ושיקים ריקים. בנוסף עולה, כי הנאשם זייף את חתימתו של מר אפיק על גבי השיקים שגנב, ופדה כספים באמצעות השיקים שזייף בהיקף של לפחות 115,600 ₪.

מעובדות אישום 41 עולה, כי ביום 27.11.16 התקשרה גברת לאה שנדר ילידת 1928, וביקשה להזמין אינסטלטור לתיקון תקלה בביתה. הנאשם הגיע לביתה, ולאחר בדיקה הציג מצג שווא כיצד יש לתקן את התקלה. בעבור תיקון התקלה קיבל הנאשם שיקים בסכום של 18,600 ₪, סכום הגבוה במידה רבה מהסכום המקובל בעבור תיקון תקלה מסוג זה, תוך ניצול חוסר ניסיונה, גילה ומצוקתה של גברת שנדר. עוד עולה, כי הנאשם לא תיקן את התקלה ובעת ששהה בביתה של גברת שנדר, הדריך את גברת שנדר שלא להיכנס לחדרה בשל שימוש בחומרים מסוכנים, וגנב מביתה 2 שרשראות זהב, שעון יד, 2 טבעות יהלומים, טבעת זהב ושיק ריק. בנוסף עולה, כי הנאשם זייף את חתימתה של גברת שנדר על גבי השיק שגנב, ופדה באמצעות השיק שגנב 5,000 ₪.

מעובדות אישום 42 עולה, כי ביום 18.12.16 התקשרה גברת צלילה אמיר ילידת 1934, למספר טלפון השייך לנאשם וביקשה להזמין אינסטלטור לתיקון תקלה בביתה. הנאשם הגיע לביתה, ולאחר בדיקה הציג מצג שווא כיצד יש לתקן את התקלה. בעבור תיקון התקלה קיבל הנאשם שיקים וכסף מזומן בסכום של 27,000 ₪, סכום הגבוה במידה רבה מהסכום המקובל בעבור תיקון תקלה מסוג זה, ותוך ניצול חוסר ניסיונה, גילה ומצוקתה של גברת אמיר. עוד עולה, כי הנאשם לא תיקן את התקלה ובעת ששהה בביתה של גברת אמיר, הדריך את גברת אמיר להסתגר בעת התיקון בחדר בביתה בשל שימוש בחומרים מסוכנים. בנסיבות אלו גנב הנאשם את פרטי כרטיס החיוב של גברת אמיר וחייב את כרטיס החיוב שלה בסך של 10,000 ₪.

מעובדות אישום 43 עולה, כי בתקופה הרלבנטית לכתב האישום עסק הנאשם באינסטלציה והיה חייב בדיווח ובתשלום מס ערך מוסף כחוק. ביום 1.4.16 נרשם הנאשם כ"עוסק מורשה" והנפיק חשבוניות ללקוחות עסק האינסטלציה והעסק העצמאי, אולם לא הגיש דוחות תקופתיים בשנים 2015-2017 ולא דיווח על עסקאות

הטענות תשלום מע"מ בסכום של 661,329 ₪ לכל הפחות, וכן לא העביר את המע"מ הנובע מעסקאות אלו, בסכום של לכל הפחות 112,425 ₪. עוד עולה, כי בנסיבות אלו השתמש הנאשם במרמה ובתחבולה בכוונה להתחמק מתשלום מע"מ בסכום של לא פחות מ-112,425 ₪.

4. מהחלק הכללי ומעובדות כתב האישום בת"פ 31098-04-17 עולה, כי במועד הרלוונטי לכתב האישום התגוררה גברת חנה בלום ילידת 1930 בביתה ברחוב קפלנסקי 4 בכפר סבא (להלן: "**הבית**"). באותה עת, עבדה מריה קיבוטארו כמטפלת של גברת בלום (להלן: "**המטפלת**"). ביום 9.4.17 בשעה 10:30 לערך, התקשר הנאשם לטלפון בביתה של המתלוננת, הציג עצמו בכזב כעובד חברת חשמל ואמר למתלוננת, כי עלולה להיות תקלה במערכת החשמל בביתה, וכי עליו להגיע כדי לתקנה. בשעה 15:00 לערך הגיע הנאשם לבית, ולאחר שהמטפלת פתחה את דלת הבית אמר לה הנאשם כי יש תקלה בחשמל, נכנס לבית והחל מטפל הארון החשמל בבית. הנאשם הוריד את מתג החשמל, ביקש מהמטפלת להישאר בסמוך לארון החשמל והורה למתלוננת לצאת מחדר השינה מאחר ומשהו עלול להתפוצץ. בנסיבות אלו נכנס הנאשם לחדר השינה וגנב טבעת זהב ושני ארנקים בהם כסף מזומן בסך כולל של 50 ₪, ועזב את הבית.

5. תמצית טיעוני ב"כ הצדדים לעונש:

א. ב"כ המאשימה עתרה בטיעוניה לעונש לכבד את הסדר הטיעון וטענה, כי הנאשם הורשע לאחר שהודה במיוחס לו בכתב אישום חמור המייחס לו עשרות אישומים בעבירות של פריצה לדירות, קבלת דבר במרמה, עושק, גניבה, התחזות לעובד ציבור, זיוף, הונאה בכרטיס חיוב וכן הורשע בעבירות מס שבוצעו בין השנים 2015-2017 שעניינן השמטת עסקאות בסכום של 661,329 ₪. עוד טענה, כי מכתב האישום עולה, כי במסגרת מעשיו התפרץ הנאשם במרמה ותחבולה לבתים של אזרחים, רבים מהם קשישים, תוך יצירת מצג כוזב לגבי זהותו במטרה לגנוב מהם פריטים יקרים ולקבל במרמה כספים, וכן בהיותו עוסק כקבלן בתחום האינסטלציה פעל במרמה לקבלת כספים מלקוחות אשר רבים מהם קשישים. ב"כ המאשימה טענה, כי הסדר הטיעון ראוי, מאוזן ונותן ביטוי לכלל השיקולים הרלוונטיים בתיק, שעניינם האינטרס הציבורי בהרשעת הנאשם והטלת עונש מאסר משמעותי, לצד הטלת פיצוי לנפגעי העבירה, כשהנאשם הודה, קיבל אחריות על מעשיו, חסך זמן שיפוטי רב, חסך מזמנם של עדי תביעה שרובם קשישים, כשסיום ההליכים כשנה לאחר פתיחת החקירה מקדמת את האפקטיביות בענישה, מגבירה את ההרתעה ומאפשרת סמיכות זמנים בין ביצוע המעשים לעונש.

כן טענה, כי הנאשם פגע בערכים מוגנים בעבירות המרמה והזיוף שעניינם חופש רצון הפעולה ובחירה של אזרחים. בעבירות העושק פגע הנאשם בערך מוגן שעניינו הגנה על חלשים בחברה. בעבירות הגניבה פגע הנאשם בערך מוגן שעניינו הגנה על קניינים של אזרחים. בעבירת התחזות פגע הנאשם באמון הציבור בעובדי ציבור ובסודות הממשל והמדינה. בעבירות המס פגע הנאשם בערך מוגן שעניינו השוויון בנשיאת נטל המס ופגיעה בחיי הכלכלה והתחרות ההוגנת.

בנוסף טענה, כי נסיבות ביצוע העבירות חמורות, כשהנאשם במרמה פגע בחלשים, כשהקורבנות נבחרו בקפידה כטרף קל לרמייה ועושק.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה וטענה, כי מאחר ומדובר בתוכנית עבריינית אחת במסגרתה נעברו כל העבירות, יש לראות בכל האישומים אירוע אחד לקביעת מתחם העונש, ומתחם העונש ההולם נע בין 5 ל-9 שנות מאסר.

ב"כ המאשימה הגישה טבלה (1/ת) בה פירטה את עתירת המאשימה לפיצוי לכל נפגע עבירה בתיק העיקרי בהתאם לנסיבות ותוך שציינה את היקף המרמה והגניבה, והאם שיקים שהוצאו לטובת הנאשם בוטלו, ועתרה להטלת פיצוי משמעותי לכל נפגע עבירה. ב"כ המאשימה טענה, כי לאור חומרת העבירות, על בית המשפט להעביר מסר ברור של ענישה מרתיעה, כאשר פיצוי לנפגע העבירה עשוי לתרום לשיקומו של העבריין, וכן פיצוי משמעותי לנפגעים, שרובם קשישים, יאפשר להם להימנע מהגשת תביעה אזרחית שכרוכה במאמץ רב עבורם.

ב. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה ועתר בטיעונו לעונש לכבד את הסדר הטיעון. ביחס לפיצוי לנפגעי העבירה עתר להטלת פיצוי סמלי בסך 100 ₪ לכל נפגע עבירה. ב"כ הנאשם טען, כי הסדר הטיעון סביר, הגיוני ומאוזן, ועתר להתחשב בכך שהודיית הנאשם כנה ואמיתית, ומעידה על קבלת אחריות מלאה. בנוסף עתר להתחשב בכך, שכתב האישום תוקן משמעותית, בכך שכשליש מהוראות החיקוק שיוחסו לנאשם נמחקו, בכך שהנאשם חסך זמן שיפוטי יקר ומשמעותי, לרבות חיסכון של שמיעת מאות עדי תביעה ולו היו נשמעים עדי התביעה, התיק היה מתנהל שנים רבות וכן חסך מזמנם של עדי התביעה.

עוד טען, כי מי שהגה, יזם והוציא לפועל את המעשים המתוארים בכתב האישום היו אחרים, שנאשמים בכתב אישום אחר, כשהנאשם יליד 1992, לו חובות בשוק האפור, נשאב לתוך מעגל הקסמים אותו האחרים יצרו. הנאשם עתיד לשלם חובו לציבור לתקופה משמעותית מאחורי סורג ובריח, וזאת מבלי שנשמע אף עד בתיק זה, כשיש להתחשב בכך כשהנאשם הוכפש בתקשורת והדבר יקשה על שילובו בחברה, לאחר שחרורו מהכלא.

ביחס לרכיב הפיצוי טען, כי המאשימה לא ציינה במסגרת הסדר הטיעון שגובש כי בכוונתה לעתור לפיצויים באלפי שקלים, ומן הראוי היה שמלכתחילה הייתה מציינת זאת ולא מפתיעה את ההגנה בשלב הטיעונים לעונש, בהגישה את 1/ת. בנוסף טען, כי המאשימה לא הגישה תצהיר נפגעי עבירה, ולא גיבתה במסמכים את הנזקים שנגרמו למתלוננים לגביהם עטרה בת/1. כמו כן טען כי הנזקים שנגרמו למתלוננים נגרמו על ידי המעורבים האחרים, ולא יעלה על הדעת שהנאשם יישא על גבו את כלל הנזקים שנגרמו למתלוננים. בנוסף טען כי המתלוננים לא עמדו על פיצוי, אין ראיה שנגרמו להם נזקים כספיים, ומרבית המתלוננים ביטלו את השקים. בנוסף טען, כי לאור הרשעת הנאשם בעבירות מס, המדינה נקטה כנגד הנאשם בהליכים דוגמת עיקולים, ותנקוט נגדו בהליכים לגביית חובותיו באפיקים אחרים.

כן טען, כי הנאשם אב ל-2 קטינים, שילם מחיר כבד בחייו האישיים בשל הגשת כתב האישום, שכן הוא נמצא בהליך גירושין ונעדר יכולת כלכלית או תמיכה של בני משפחה, כשברור שבהעדר נכסים וכספים לא יוכל הנאשם לגייס את כספי הפיצויים.

6. הנאשם דיבר בפני בית משפט, הביע חרטה על מעשיו, וציין כי לא הבין את גודל המעשים שעשה ואת משמעותם.

7. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם ומידת הפגיעה בהם :

א. הנאשם הורשע על פי הודייתו בכתב אישום מתוקן הכולל 43 אישומים, וכן צירף תיק נוסף והורשע בביצוע עבירות של התפרצות לדירת מגורים בכוונה לבצע גניבה או פשע, גניבה, התחזות לעובד ציבור, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עושק, זיוף, שימוש במסמך מזויף, הונאה בכרטיס חיוב והתחזות כעובד ציבור. כן הורשע בביצוע

3 עבירות של שימוש במרמה בתחבולה, בכוונה להשתמש מתשלום מס ערך מוסף.

ב. בביצוע העבירות של פריצה לדירה וגניבה, ובביצוע עבירת הגניבה פגע הנאשם בערכים מוגנים שעניינם הגנה על רכוש הציבור, הגנה על פרטיות של הציבור, הגנה על תחושת חוסר האונים וחוסר הביטחון של כל תושב בישראל, אשר פורצים לביתו וגונבים רכשו.

בביצוע עבירות המרמה פגע הנאשם בערך מוגן שעניינו חופש הפעולה ורצון הבחירה של הציבור לעשות שימוש בקניין, והיכולת ליתן אמון במסגרת זו לשמירה על חיי מסחר תקינים. בביצוע עבירות עושה פגע הנאשם בערכים מוגנים שעניינם הגנה על רצונו החופשי של אדם והגנה מפני ניצול לרעה של חולשתו ומצוקתו של האחר. בביצוע עבירות של התחזות כעובד ציבור פגע הנאשם בערך המוגן שעניינו פגיעה באמון הציבור בעובדי ציבור.

ג. מרבית העבירות בגין הורשע הנאשם בוצעו על ידי הנאשם כנגד קשישים, ובנסיבות אלו פגע הנאשם בערך מוגן נוסף, שעניינו הצורך להגן על שכבת אוכלוסיית הקשישים, כשהפסיקה קבעה כי בתי המשפט מצווים להטיל עונשים מחמירים על מנת להרתיע מבצעי עבירה מלפגוע בקשישים.

יפים לעניין זה דברי כבוד השופט ג'ובראן ברע"פ 5066/09 ירון אוהיון נגד מדינת ישראל (22.4.10):

"גניבה בדרכי עורמה מקשישים הינה מן המעשים הנקלים ביותר ויש בה מימד חמור שבעתים מכל מעשה גניבה אחר. מימד זה בא לידי ביטוי בפן הבלתי מוסרי אשר מתנוסס מעל מעשים קשים אלו. זהו אותו פן אשר מזעזע את הנפש ומעורר את סלידתנו העמוקה, שכן מצווים אנו לערך העליון של 'והדרת פני זקן' (ויקרא י"ט לב'). אשר על כן מצווים בתי המשפט להכביד את ידיהם כנגד אלו הרומסים ברגל גסה את ביטחונם האישי של הקשישים וגוזלים את רכושם בדרכים נלוזות. חייבים אנו להיות מגן של ברזל לאותם קשישים, למען יורתעו מבצעי עבירה בכוח מלפגוע באוכלוסייה זו, וכל זאת ברוח הפסוק 'אַל-תְּשַׁלְּכֵנִי, לַעֵת זָקְנָה; כְּכֹלֹת פְּחִי, אֶל-תַּעֲזָבֵנִי' (תהילים ע"א ט')."

כן יפים לענין זה דברי כב' הש' עמית בע"פ 1864/11 עזיז דוידוב נ' מדינת ישראל (12.7.11):

"....מי ימוד את האימה, הפחד, הבושת והצער של קשיש - פעמים רבות קשיש המתגורר בגפו - שנפל קורבן לעבירה של שוד וגניבה. אכן, לא כל קשיש הוא חסר ישע, אבל אין כוחו של קשיש כשל אדם צעיר, שיכול לעיתים להתגונן או לרדוף אחר הגנב או השודד. נקל לשער את התחושה המתסכלת עד-מאוד של השפלה וחוסר אונים של קשיש שנפל קרבן לעבירה כגון דא. ניסיון החיים מלמד כי איכות החיים של קשישים אחרי מעשה שוד או גניבה אינה כתמול שלשום. אף יש שאורחות חייהם השתנו והתהפכו בעקבות אירוע טראומטי של גניבה או שוד, לאחר שלהוותם נוכחו לדעת כי ביתם כבר אינו מבצרם. תופעות של חוסר אמון בבני אדם, בידוד והסתגרות נפשית לצד התבצרות פיזית (סורגים ומנעולים), חשש, אבדן ביטחון עצמי, נדודי שינה ועוד תופעות והשלכות המשפיעות על הקשיש ועל בני משפחתו. מכאן מידת הסלידה של החברה ביחס לשוד וגניבה מקשישים, ומכאן החומרה היתרה שבתי המשפט מייחסים לעבירה זו בהיבט של שיקולי גמול "

ד. בנוסף הורשע הנאשם בביצוע 3 עבירות על פי סעיף 117(ב)(8) לחוק מע"מ, כשהנאשם השתמש בכל מרמה ותחבולה בכוונה להתחמק מתשלום מע"מ בסכום של לא פחות מ-112,445 ₪. הערך המוגן שנפגע כתוצאה מביצוע עבירות על פי חוק מע"מ, עניינו פגיעה בחלוקת נטל שווין המס בין אזרחי המדינה ונטילת כספים מהקופה הציבורית. בפסיקה נקבע, כי על המורשעים בעבירות מס יש להטיל עונשי מאסר מאחורי סורג

ובריח וקנסות כבדים, כשאין להבדיל בין הגזל את כספי הפרט לגזל את כספי הציבור, וכשהאינטרס הציבורי להחמיר בענישתם של עברייני מס, גובר על פני האינטרס האישי של הנאשם.

יפים לעניין זה דברי כבוד השופטת פרוקצ'יה ברע"פ 512/04 מוחמד אבו עביד נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(4) 381, 384:

"... בית-משפט זה חזר והדגיש לאורך השנים את החומרה שבה יש להתייחס לעבריינות כלכלית, ועבריינות מס בכלל זה, נוכח תוצאותיה ההרסניות למשק ולכלכלה ולמרקם החברתי, ונוכח פגיעתה הקשה בערך השוויון בנשיאת נטל חובות המס הנדרש לצורך מימון צרכיה של החברה ולפעילותן התקינה של הרשויות הציבוריות. העבריינות הכלכלית, ועבריינות המס בכללה, איננה מסתכמת אך בגריעת כספים מקופת המדינה.

היא פוגעת בתודעת האחריות המשותפת של אזרחי המדינה לנשיאה שוויונית בעול הכספי הנדרש לסיפוק צורכי החברה, ובתשתית האמון הנדרשת בין הציבור לבין השלטון האחראי לאכיפה שוויונית של גביית המס - פגיעה הנעשית לרוב באמצעי מרמה מתוחכמים, קשים לאיתור. כבר נאמר לא אחת בפסיקתו של בית-משפט זה כי על מדיניות הענישה לשקף את הסכנה הגדולה הטמונה בעבריינות הכלכלית לפרט ולציבור כאחד, ואת יסוד ההרתעה הנדרש ביחס לביצועה..."

ה. מעובדות כתבי האישום בהן הודה הנאשם עולה, כי העבירות בוצעו תוך תכנון מוקדם ומוקפד תוך יצירת שיטות ודרכי פעולה, כשמרבית העבירות בוצעו בעיקר כנגד קשישים, בהיקפי מרמה גבוהים לאורך תקופה ממושכת ומתוך בצע כסף, וכן תוך התחזות בחלק מהאירועים לעובד ציבור. בנוסף עולה, כי הנאשם השמית הכנסות במאות אלפי שקלים, כשהמע"מ בגין העסקאות הללו לא הועבר למאשימה. בנסיבות אילו אני קובעת, כי הנאשם פגע בעוצמה גבוהה בערכים המוגנים.

8. לאחר ששקלתי את נימוקי ב"כ הצדדים להסדר הטיעון ואת דברי הנאשם, ועיינתי בגיליון הרשעות קודמות של הנאשם, יליד 1992, ממנו עולה, כי לנאשם הרשעות קודמות מאז היותו נער, בגין ביצוע עבירות רכוש, מרמה ואלימות, בגינם ריצה מאסרים בפועל וכן הוטלו עליו מאסרים על תנאי, מצאתי, כי בהתחשב בהודאת הנאשם, בקבלת האחריות, בחיסכון בזמן שיפוטי משמעותי ובזמנם של כ-500 עדי תביעה, מהם עדים רבים קשישים, הסדר הטיעון על אף שהוא מקל עם הנאשם, הוא אינו נוגד את האינטרס הציבורי ואת תיקון 113 לחוק העונשין, ולפיכך אכבדו.

9. הכרעה בעתירות הצדדים לפיצוי לנפגעי העבירה:

א. סעיף 77 לחוק העונשין קובע: "הורשע אדם, רשאי בית המשפט לחייבו, בשל כל אחת מן העבירות שהורשע בהן, לשלם לאדם שניזוק על ידי העבירה סכום שלא יעלה על 258,000 שקלים חדשים לפיצוי הנזק או הסבל שנגרם לו".

ב. בפסיקה נקבע כי מטרתו המרכזית של הפיצוי לפי סעיף 77 לחוק העונשין היא לסייע לנפגעי העבירה, ולאפשר להם לקבל פיצויים ראשוניים מבלי להידרש לפרוצדורה האזרחית הרגילה.

יפים לעניין זה דברי כב' הש' דנציגר בע"פ 6452/09 עלי נ' מדינת ישראל (22.7.10):

"... הפיצוי האמור הינו בעל רכיב אזרחי דומיננטי אך הוא מושפע מסביבתו הפלילית ומהנורמות המאפיינות אותה, ולפיכך הוא בעל מספר תכליות שונות, ביניהן: מתן סעד מידי לנפגע העבירה, מבלי שייאלץ להמתין לסיום ההליכים האזרחיים בעניינו ולעיתים אף יחסך ממנו, אם יסתפק בסכום הפיצוי, המפגש המחודש עם העברין שפגע בו במסגרת הליכים אזרחיים; הכרה חברתית בסבלו של הנפגע; העלאת מעמדו של קורבן העבירה בהליך הפלילי, כחלק מהמגמה לשלבו בהליך הפלילי ולהכיר בזכויותיו במסגרת הליך זה ואף יסוד של היטהרות לעברין עצמו, שחיובו בפיצוי לטובת הנפגע עשוי לתרום לשיקומו... בהליך הפלילי נמנע בית המשפט מהחלת הכללים הנהוגים בהליך האזרחי לעניין הוכחתו של נזק והדבר נתון לשיקול דעתה של הערכאה הדיונית".

בע"פ 1076/15 אבנר טווק נגד מדינת ישראל ואח' (7.6.16) כתבה כב' השופטת ברק רארז ביחס לגובה הפיצוי לנפגעי עבירה:

"...בבואו לפסוק פיצוי במסגרת סעיף 77 לחוק העונשין בית המשפט אינו נדרש להוכחה מדויקת של שיעור הנזק שנגרם לנפגע העבירה. בית המשפט אמנם יכול ללמוד על מצבו של הנפגע מתסקיר נפגע העבירה המוגש לפי סעיף 187(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח חדש], התשמ"ב-1982 או מעדויות אחרות שנשמעות בשלב של טיעונים לעונש, אך גם כך פסיקת הפיצוי נעשית בדרך של אומדן...

למעשה, ההסדר שנקבע בסעיף 77 לחוק העונשין מהווה פשרה בין שני שיקולים מנוגדים - מחד גיסא, הרצון להקל על נפגעי עבירה בקבלת פיצוי על נזקיהם, ומאידך גיסא, הכרה במגבלותיו של ההליך הפלילי כהליך שבו לא מתקיים בירור ממשי של היקף הנזק של קורבן העבירה, וממילא לא חלים עליו כל הכללים והכלים של דיני הנזיקין לפסיקת פיצויים... דווקא ביחס לגובה הפיצוי נקבע בפסיקה באופן מפורש שיש לתת משקל משמעותי לאופי האזרחי-נזיקי של ההסדר, ולכן נשללה האפשרות של התחשבות במצבו הכלכלי של מבצע העבירה לצורך קביעת גובהו של הפיצוי... הפיצוי הנפסק בגדרו של סעיף 77 לחוק העונשין לא נועד להוות תחליף מלא לפסיקת פיצויים המבוססת על הוכחת שיעור הנזק. פיצוי זה נועד, בראש ובראשונה, להעניק תרופה ראשונית ומיידית לנפגע. בצדו של מסלול זה, אשר מהווה מעין מסלול "מהיר", עומדת האפשרות להגיש תביעה אזרחית נפרדת לפיצויים נגד העברין בגין מלוא הנזקים שנגרמו לקורבן העבירה ובני משפחתו...".

ג. לטעמי, ראוי כי הנאשם יפצה את נפגעי העבירה בפיצוי שאינו בסכום סמלי, כעתירת ב"כ הנאשם, שכן הפיצוי משדר מסר לציבור כי לא רק הפגיעה בערך המוגן ומידת הפגיעה בערך המוגן עומדת לנגד עיני בית המשפט, אלא גם הפגיעה בנפגע העבירה, כשבקביעת גובה הפיצוי יש ליתן ביטוי להגנה והתחשבות בסבלו של נפגע העבירה, ולנזקים שנגרמו לו כתוצאה ממעשי העבירה, ויש בה כדי להגביר את אמון הציבור בבית המשפט ואת תחושת נפגע העבירה, כי סבלו עמד לנגד עיני בית המשפט בבואו לגזור את הדין.

ד. עוד מצאתי, כי אין מקום להיעתר לעתירת ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם פיצויים משמעותיים לנפגעי העבירה, שכן לא ניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן מפני עתירת המאשימה שהועלתה לראשונה בטיעוניה לעונש. בהסדר הטיעון בכתב ובעל פה, הודיעו ב"כ הצדדים, כי יעתרו לפיצוי לנפגעי העבירה בהתאם לשיקול דעת של בית המשפט, כשבהסכם שהוצג בעל פה הודיע ב"כ הנאשם, כי יעתור להטלת פיצוי סמלי בסך 100 ש"ח לכל נפגע עבירה. המאשימה לא הציגה בהסדר הטיעון, ולא סיכמה עם ההגנה,

כי בכוונתה לטעון לפיצויים משמעותיים כעולה מהסדר הטיעון שהוצג בכתב ובעל פה. עוד עולה כי לא הוסכם בין הצדדים במסגרת הסדר הטיעון, כי המאשימה תגיש טבלה (ת1) ובה תפרט את הפיצוי אליו היא עותרת ביחס לכל נפגע עבירה. בנסיבות אלה, לא ניתנה לטעמי לנאשם הזדמנות להתגונן מפני עתירת המאשימה לפיצויים משמעותיים. למעלה מן הצורך אציין כי המאשימה לדוגמא לא ציינה בכתב האישום את שווי התכשיטים שנגנבו ברובם של האישומים וכן לא הגישה תצהירים של נפגעי העבירה, ולא זימנה לעדות את נפגעי העבירה (ראה לעניין זה ע"פ 10632/07 **מנשה מזרחי נגד מדינת ישראל ואח** (10.6.08)).

ה. יובהר, כי המאשימה בהגנותה פירטה ב-ת1 שיקים אשר הוצאו לנאשם ובוטלו על ידי נפגעי העבירה. לפיכך, בבואי לפסוק את גובה הפיצויים שאטיל על הנאשם, יעמדו לנגד עיניי בנוסף לכתב האישום המתוקן, הטבלה שהוגשה על ידי המאשימה (ת1), ככל שמדובר בנתונים שיעמדו לזכות הנאשם כגון ביטול שיקים על ידי נפגעי העבירה.

10. לפיכך, לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים החלטתי לכבד את הסדר הטיעון ולגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 70 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי המעצר שריצה הנאשם מיום 05.06.2017 ועד ליום 26.03.2018. מובהר, כי המאסרים שנגזרו על הנאשם ב-ת.פ 9319-10-16 (ת"א) וב-ת.פ 27543-01-16 (ת"א) ירוצו בחופף למאסר שגזרתי על הנאשם בתיק זה.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים, והתנאי הוא שלא יעבור על העבירות בהן הורשע ו/או על כל עבירתמרמה ו/או על כל עבירה לפי חוק מס ערך מוסף מסוג פשע ו/או על כל עבירת רכוש, למעט עבירה של החזקת נכס חשוד כגנוב.

ג. הנאשם יפקיד בקופת בית משפט השלום בת"א בתוך 15 חודשים מהיום פיצויים לנפגעי העבירה כמפורט להלן:

ý פיצוי בסך 10,000 ₪ לגברת מיכל ברכות.

ý פיצוי בסך 1,000 ₪ לגברת קלודין לוי.

ý פיצוי בסך 1,300 ₪ לגברת רבקה ויינברג.

ý פיצוי בסך 2,000 ₪ לגברת חנה הופרט.

ý פיצוי בסך 1,500 ₪ לגברת רות מנור.

ý פיצוי בסך 1,200 ₪ לגברת רות רוזנברג.

ý פיצוי בסך 1,400 ₪ לגברת רבקה פינס.

ý פיצוי בסך 2,000 ₪ לגברת שרה כץ .

ץ פיצוי בסך 7,000 ₪ לגברת רות שולמן .

ץ פיצוי בסך 2,500 ₪ לגברת רחל לוין.

ץ פיצוי בסך 1,000 ₪ לרבקה וחנוך איזנפלד.

ץ פיצוי בסך 2,300 ₪ לגברת לאה רוזן.

ץ פיצוי בסך 7,800 ₪ להפקת התוכנית "יצאת צדיק".

ץ פיצוי בסך 7,000 ₪ לגברת שירלי אפרתי.

ץ פיצוי בסך 8,000 ₪ למר פישל פליקס.

ץ פיצוי בסך 15,000 ₪ לגברת עדנה מויאל.

ץ פיצוי בסך 2,500 ₪ למר בנימין נמני.

ץ פיצוי בסך 10,350 ₪ לגברת נאווה הורוביץ.

ץ פיצוי בסך, 13,000 ₪ לגברת עדנה יגרמן.

ץ פיצוי בסך 19,000 ₪ לגברת צביה יצחקי.

ץ פיצוי בסך 9,600 ₪ לגברת עליזה עמיצור.

ץ פיצוי בסך 43,000 ₪ לאהוד ומוניקה מנור (בוטה).

ץ פיצוי בסך 1,000 ₪ לגברת בינונידה בכר.

ץ פיצוי בסך 16,000 ₪ לגברת ענת פאס. ככל שהשיקים שהועברו על ידה לנאשם הועברו מכספי דיירי הבניין בו התגוררה גברת פאס בחודש מאי 2016, יועברו 15,000 ש"ח לדיירי הבניין הנ"ל שהפקידו את הכספים ו/או הוציאו את השיקים שהועברו לנאשם ו-1,000 ₪ יועברו לגברת פאס.

ץ פיצוי בסך 29,250 ₪ למר הנרי נחמיה פרידל.

ץ פיצוי בסך 1,000 ₪ לגברת ציונה הירש שמשי.

ץ פיצוי בסך 7,350 ₪ לגברת אביבה סרנט.

ץ פיצוי בסך 1,000 ₪ למר אריה סרנט

- ץ פיצוי בסך 13,000 ₪ למר מאיר מוזס.
- ץ פיצוי בסך 1,000 ₪ לגברת דבורה אלרן.
- ץ פיצוי בסך 19,000 ₪ לגברת מיכל בן נפתלי.
- ץ פיצוי בסך 3,000 ₪ לגברת רות בר דוד.
- ץ פיצוי בסך 23,660 ₪ ללאה ודרור נחומי.
- ץ פיצוי בסך 2,000 ₪ לגברת חנה נתיב.
- ץ פיצוי בסך 9,000 ₪ לגברת רחל קייזר.
- ץ פיצוי בסך 9,000 ₪ לגברת נאוה פישפלד.
- ץ פיצוי בסך 12,300 ₪ למר מוריס סדוביץ.
- ץ פיצוי בסך 1,000 ₪ לגברת ארינה אירית אבירם.
- ץ פיצוי בסך 2,700 ₪ למר איתן ארז.
- ץ פיצוי בסך 31,000 ₪ לגברת חיה יקובוביץ.
- ץ פיצוי בסך 117,000 ₪ למר דוד אפיק .
- ץ פיצוי בסך 8,000 ₪ לגברת לאה שנדר .
- ץ פיצוי בסך 38,000 ₪ לגברת צלילה אמיר.
- ץ פיצוי בסך 1,200 ₪ לגברת בלום .

פרטי נפגעי העבירה יעוברו על ידי המאשימה בתוך 60 יום למזכירות בית המשפט השלום בת"א.

מובהר, כי פיצויים אלה אינם באים במקום פיצויים בהליך אזרחי, אולם ככל שתוגש תביעה לפיצויים בהליך אזרחי - יופחת הסכום, לפי העניין, מכל סכום שייפסק על ידי בימ"ש אזרחי, ככל שייפסק.

זכות ערעור תוך 45 יום לביהמ"ש המחוזי בת"א.

ניתנה והודעה היום א' תמוז תשע"ח, 14/06/2018 במעמד הנוכחים.